

In een paleis met vele torentjes in alle soorten en maten, woont prinses Fin. Ze deelt haar paleis met drie lakeien die niets liever doen dan voor haar klaar staan.

'Vandaag ga ik luiere in de tuin', denkt Fin op een zonnige dag. Ze roept haar lakeien bij zich.

'Joris, zoek het allerzachtste kussen en leg het achter in de tuin!
'Floris, zorg dat je alle dorre blaadjes van het gazon veegt!
'En Boris, breng me wat fruitige hapjes. Snel een beetje, want ik heb enorme trek.'

Fin ligt net op het kussen te genieten van een aardbeiensoes, als plots de wind opsteekt. 'Ik wil mijn vest!', roept ze bibberend naar Joris. 'Floris, er liggen weer blaadjes.' Op dat moment barst er een bui los. 'Boris, gauw de hapjes!', gilt ze.

In de verte komt Joris al aangerend met een dik vest in zijn handen. Door alle druppels op zijn bril ziet hij niet dat hij op de vijver afrent. 'Kijk uit!', roept Fin. Maar Joris hoort haar niet. O nee!